

دستاورد های چهل و هفتمین نشست بین المللی انرژی اتمی
در دفتر سازمان ملل وین درباره ایران

حکومت اسلامی بر روی پل صراط!

نکات اساسی قطعنامه:

- تسلیم در برابر کلیه خواست های آژانس از سوی ایران.
- فرصت ضرب الاجل یکماهه به ایران جهت اثبات ادعاهای خود مبنی بر عدم دستیابی به سلاح های اتمی.
- توقف کامل و فوری فعالیت های غنی سازی اورانیوم.



من می اندیشم،
پس هستم

«دکارت»

من هستم

من هستم
که می اندیشم
اندیشه ام
گاهی ساده، گاهی ژرف
من هستم
که فرماندهی اراده ی خویشم
می کوشم، می نویسم
و می خوانم
سنگ نوشته های توانمندی را
واژه به واژه، حرف به حرف

من هستم
که شراب شبنم را
در جام لاله می نوشم
و گه گاهی
لبکی از پیاله می نوشم
تنها برای تو
که زندگی را عاشقانه می نوشی
بر یاد شادی گذشته، لبخند می زنی
از گم گشته، نمی خروشی
چه سرسبز، چه سرشاراندا
آنان که اگر رنجی
آشکار و نهان دارند
توان آن دارند
کز زیر آوار سر برآزند
با بانگ بلند من هستم
من هستم
کز زیبایی رنگ ها و آهنگ های جهان
سر مستم.

ژاله اصفهانی
لندن خرداد ۱۳۸۲

یا پذیرش تهدید جهانی. هم اکنون جمهوری اسلامی در وضعیت صدام حسین است. سفرهای خاتمی به کشورهای اروپا و خاورمیانه و قراردادهای کوچک و بزرگ اقتصادی با اعضای غیر متعهد در شورای حکام هم سودی نبخشید. زیرا که گرچه قطعنامه از سوی کانادا، ژاپن و استرالیا ارائه شد و از سوی آمریکا و انگلیس حمایت و پشتیبانی شد. با این حال همان «غیر متعهدها» که در اجلاس پیشین از ایران حمایت کردند، این بار نه تنها نظرات اصلاحیه های ۱۵ عضو هم مورد بی اعتنائی قرار گرفت حتی پاره ای از آنها به حمایت از قطعنامه پرداختند. عدم تعهد ایران به قراردادهای بین المللی، ضد و نقیض گوئی های مسئولان حکومت اسلامی در درون و برون در مورد تولید و دستیابی به هسته اتمی مانند «ما هسته اتمی نداریم، داریم اما کمی اورانیوم داریم، دستگاه ها آلوده بوده است، بمب اتم تولید می کنیم اما برا یصلح، در اسلام تولید بمب اتم گناه است» و مسائل سطحی دیگر، هیچکدام در برابر واقعیت های امروزی در جهان کاربرد نه تنها ندارد بلکه موجب بی اعتمادی سران کشورهای بزرگ را فراهم می سازد. تا بدانجا که روسیه به اتمام سوده های کلانی که در رابطه با قراردادهای اقتصادی ایران تصویب شده از ایران خواست به تعهدات خویش عمل نماید و فرانسه ای که شدیداً مخالف صدور قطعنامه سازمان ملل در مورد عراق بود این بار در مورد ایران عکس آن عمل کرد.

آژانس بین المللی انرژی اتمی در بازرسی های خود از تأسیسات هسته ای ایران در «نطنز»، اورانیوم غنی شده ای را کشف کرده که مصرف نظامی دارد و فقط برای اهداف نظامی مورد استفاده قرار می گیرد و این در حالی است که بارها و بارها سران نظام اعلام کرده اند: «ما محور و شرارت نیستیم.» «ما بدنبال صلح هستیم» و هر گونه اتهامی را از خود طرد کرده است. در اصل، در این فضای سرشار از بی اعتمادی، ایران برای طرد نگرانی های جهانی، جز گشودن درهای دروازه خود به روی بازرسان بین المللی آژانس در مساعی



عفت داداش پور

سرانجام پس از پنج روز نشست و بحث و گفتگو در اجلاس شورای حکام سازمان انرژی اتمی، در وین، قطعنامه شدیدالحنی علیه ایران، با ضرب الاجل یکماهه (تا پایان ماه اکتبر) صادر شد تا ملایان ایران به جهان و جهانیان به طور شفاف پاسخ دهند که در ادعای خود مبنی بر عدم دستیابی ایران به بمب اتمی صادق بوده است. آقای محمد البرادعی، رئیس آژانس سازمان انرژی اتمی اظهار داشت: «ایران با آژانس همکاری هایی کرده است، اما نکات مبهم و غیر شفاف وجود دارد.» غلامرضا آقازاده که در این اجلاس حضور داشت گفت: «جمهوری اسلامی ایران مسئولانه به پیمان عدم تکثیر سلاح های هسته ای متعهد است، البته نه از بابت تعهدات الزام آور آن بلکه به جهت ملاحظات مذهبی و اخلاقی خود.» از نظر آقازاده جمهوری اسلامی حق استفاده صلح جویانه از انرژی هسته ای را دارد و به دشواری از آن «صرف نظر» خواهد کرد. در روز دوازدهم هنگامی که ایران از هر سو برای امضای پروتکل الحاقی تحت فشار شدید قرار گرفت و همکاری پشت صحنه «غیر متعهدها» که شامل ۱۸ کشور است